

[Undervisningsministeren.]

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (S. Rasmussen), rettede et kraftigt Angreb — det gjorde Venstres ærede Ordfører ikke — paa selve Institutionen Forældreraadet, idet han vilde have en Skolekommission valgt direkte af Vælgerne; Venstres ærede Ordfører vilde derimod have en Skolekommission valgt af Kommunalbestyrelsen, altsaa ved indirekte Valg. Men maa jeg sige til det konservative Folkepartis ærede Ordfører, at det kan dog ikke være principielt saa forkasteligt, det, jeg her foreslaar for hele Landet, for det har det ærede Medlem selv været med til at foreslaa for Københavns Vedkommende. Hele den store Skolekommission, ogsaa det ærede Medlem, foreslog for Københavns Vedkommende — det findes i den store Skolekommissions Betænkning Side 348 — en § 42 med følgende Ordlyd:

„For hver kommunal Skole oprettes en Skolekommission paa 5 Medlemmer, som for 4 Aar vælges af de Forældre (Værger), hvis Børn søger den paagældende Skole paa det Tidspunkt, da Valget foregaar.“

Det er det ærede Medlems eget Forslag for Københavns Vedkommende; det er det, jeg har tilladt mig at føre ud over hele Landet, saa principielt forkasteligt kan det nu ikke være.

Medens jeg er ved den store Skolekommissions Betænkning, kan jeg maaske gøre den Bemærkning til Venstres Ordfører, det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds, at hvad angaar Tilsynet med Privatskolerne i Hovedstaden, som det ærede Medlem ikke mente var frisindet nok overfor de private Skoler, saa har jeg dér ikke blot fulgt, hvad den store Skolekommission indstillede, men er ogsaa gaaet lidt videre i Retning af Imødekommenhed overfor den private Skole. Det, man ikke vil tillade, er, at Skoler kun oprettes for Forretningens Skyld, Geschäftskoler, ellers vil der blive fuld Frihed. Dog, jeg skal ikke komme nærmere ind herpaa, men beder det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer, hvem Sagen interesserer, om at se efter i den store Skolekommissions Betænkning paa det paagældende Sted; dér vil de se, at jeg endogsaa er gaaet længere, end ikke blot Fler-

tallet, men ogsaa de Konservative i den store Skolekommission ønskede med Hensyn til Tilsynet med private Skoler i København.

Naar det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds mente, at Forældrene maaske paa enkelte Punkter ikke havde tilstrækkelig Indflydelse, saaledes med Hensyn til Undervisningsplanen og Klager over Lærerne, vil jeg, for ikke at bruge for megen Tid, blot henvise til Venstres Ændringsforslag i Folketingsudvalgets Betænkning af 3. Marts i Aar. Hvis det ærede Medlem dér nøje vil sammenligne, hvad Venstre foreslaar vedrørende Tilsyn og Tilsynsmyndighed, og hvad jeg foreslaar, vil han ikke finde nogen stor Forskel, og hvis han nøje sammenligner, hvordan det er med Undervisningsplanen, saa vil han heller ikke dér finde nogen stor Forskel. Men det er Punkter, vi kan forhandle om i Udvalget.

Det ærede Medlem frygtede for, at disse Forældreraad skulde medføre politiske Valg. Jeg kan henvise til, hvad Socialdemokratiets ærede Ordfører, det ærede 11te Medlem for 6te Kreds (Kr. Johansen), udviklede derom; jeg er ganske enig med ham, og jeg tror netop, man i langt højere Grad vil undgaa, at Skole-spørgsmaal drages ind i den politiske Kamp, naar det bliver Forældrene ved den enkelte Skole, der faar det direkte Tilsyn, at vi da i langt højere Grad vil faa Fredsvalg, end naar vi som nu vælger en Kommunalbestyrelse, som igen vælger en Skolekommission, og som skal have Indflydelse, baade økonomisk og pædagogisk, paa Skolen. Jeg tror, at Stridsspørgsmaal om Skole-spørgsmaal i saa Fald langt lettere vil kunne gøre sig gældende og kastes ind i den politiske Valgkamp, end hvis vi giver Forældrene den naturlige Ret og Myndighed: at faa det stedlige direkte Tilsyn med den Skole, hvori deres Børn gaar.

Om Amtmanden kan der naturligvis forhandles. Jeg sagde i min Forelæggelsestale, at i de fleste Tilfælde vil det blive Amtmanden, men der kunde dog tænkes enkelte Amtmænd, som selv ikke ønskede at have saadan en Stilling, som ikke følte Kald dertil eller havde Lyst dertil, og som Ministeren heller ikke mente var særlig egnet. Men i de allerfleste Tilfælde vil det selvfølgelig blive Amtmanden.